

Marszałek
Województwa Mazowieckiego
ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Warszawa, 27 marca 2023 roku

OS-WP-II.310.

DECYZJA NR 427/23/OS

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r., poz. 221) przedstawiam

stanowisko

w którym interpretację, przedstawioną przez X, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 160), w sprawie ustalenia czy Wnioskodawca jest wprowadzającym produkty w opakowaniach obowiązującym do uiszczenia opłaty produktowej w przypadku:

1. przywożenia z zagranicy na terytorium kraju, do zakładu produkcyjnego świadczącego na zlecenie Wnioskodawcy usługi polegające na przygotowywaniu gotowych produktów rybnych w opakowaniach, pustych słoików w materiałach zabezpieczających – uznają za nieprawidłową,
2. przywożenia z zagranicy na terytorium kraju, do zakładu produkcyjnego świadczącego na zlecenie Wnioskodawcy usługi polegające na przygotowywaniu gotowych produktów rybnych w opakowaniach, dodatków w materiałach zabezpieczających – uznają za nieprawidłową.

UZASADNIENIE

Pismem z 21 lutego 2023 r. złożonym za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej – ePUAP X, zwana dalej Stroną lub Wnioskodawcą, działającą przez pełnomocnika, złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców.

Do wniosku zostało dołączone pełnomocnictwo oraz potwierdzenie opłaty skarbowej za pełnomocnictwo i potwierdzenie uiszczenia opłaty za wydanie decyzji interpretacyjnej zgodnie z art. 34 ust. 6 Prawa przedsiębiorców.

Pismem z 1 marca 2023 r. znak: OS-WP-II.310.X wezwano Stronę, na podstawie art. 34 ust. 7 Prawa przedsiębiorców o uzupełnienie braków wniosku, na które odpowiedzi udzielono pismem z 3 marca 2023 r.

Strona przedłożyła przedmiotowy wniosek co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 160), zwanej dalej „ustawą o opakowaniach”, w sprawie ustalenia czy wobec Strony występują obowiązki opłatowe związane ze statusem podmiotu wprowadzającego produkty w opakowaniach, w poniżej przedstawionych przez Stronę dwóch przypadkach stanu faktycznego:

Stan faktyczny przedstawiony przez Stronę:

W treści wniosku wskazano, że X jest spółką prawa norweskiego z siedzibą w Oslo, adres XX, zarejestrowanej w norweskim rejestrze przedsiębiorców (*Brønnøysundregistrene*) pod numerem XY, nr BDO: YY („Spółka”).

1. „Spółka nie ustanowiła oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Na zlecenie Spółki, przedsiębiorstwo XYZ, wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, XII Wydział Gospodarczy za numerem KRS: XXX („XYZ”), świadczy usługi polegające na

przetwarzaniu i konserwowaniu żywności (przygotowywanie gotowych produktów rybnych w opakowaniach) w swoim Zakładzie Produkcyjnym w Kołobrzegu („Zakład Produkcyjny”).

2. Spółka przywozi do Zakładu Produkcyjnego XYZ następujące towary:
  - a. ryby,
  - b. ocet, przyprawy i inne dodatki do produktów rybnych („Dodatki”),
  - c. opakowania wykorzystywane do pakowania gotowych produktów rybnych Spółki (w szczególności szklane słoiki, metalowe wieczka do słoików, plastikowe kubelki, plastikowe wieczka do kubelków i wewnętrzne, plastikowe sitka do opakowań, utrzymujące ryby poniżej poziomu zalewy – dalej umownie nazwane „Słoikami”).
3. Ryby i Dodatki są przywożone w opakowaniach jednostkowych i/lub zbiorczych. Towary są ponadto zabezpieczone na czas transportu przy wykorzystaniu drewnianych palet, papierowych kartonów, folii typu stretch lub plastikowych elementów („Materiały zabezpieczające”).
4. Wyżej wymienione towary są przywożone spoza terytorium kraju – tj. z państw członkowskich Unii Europejskiej („UE”) oraz państw niebędących państwami członkowskimi UE. Są one zamawiane przez Spółkę od różnych odbiorców i stanowią własność Spółki dostarczaną do Zakładu Produkcyjnego.
5. Opakowania w których przywożone są ryby są odsyłane do państwa przywozu. Słoiki są wykorzystywane wyłącznie do pakowania produktów Spółki (składających się z przetworzonych ryb i Dodatków) – Spółka nie sprzedaje ani nie dystrybuuje samych Słoików. Gotowe produkty w opakowaniach (Słoikach) są sprzedawane w sposób opisany w pkt. 8 poniżej.
6. Materiały zabezpieczające są oddzielane od przywożonych towarów, a następnie:
  - a. wykorzystywane do zabezpieczenia i wywozu opakowań, w których zostały przywiezione ryby lub Dodatki, lub
  - b. odsyłane do dostawców (w szczególności drewniane palety odsyłane do dostawców Słoików), lub
  - c. wykorzystywane do zabezpieczenia i wywozu gotowych produktów rybnych w opakowaniach jednostkowych lub zbiorczych, lub
  - d. segregowane na terenie Zakładu Produkcyjnego XYZ i przekazywane jako odpady podmiotowi uprawnionemu do wykonywania działalności w zakresie zbierania odpadów.

W przypadkach określonych w lit. a-c powyżej, Materiały zabezpieczające są wywożone poza terytorium kraju.

7. XYZ, nie staje się właścicielem towarów otrzymywanych od Spółki. XYZ wykonuje na zlecenie Spółki czynności polegające na przetworzeniu i zapakowaniu przywiezionych przez Spółkę ryb i Dodatków w swoim Zakładzie Produkcyjnym.
8. Po zapakowaniu gotowego produktu, gotowe produkty zostają przez Spółkę:
  - a. częściowo sprzedane podmiotom działającym na polskim rynku (masa opakowań tych produktów przekracza 1 Mg w roku kalendarzowym),
  - b. częściowo wywiezione z terytorium kraju w celu sprzedaży w innych państwach członkowskich UE, oraz
  - c. częściowo wywiezione z terytorium kraju w celu sprzedaży w państwach niebędących państwami członkowskimi UE.
9. Gotowe produkty są własnością Spółki – na opakowaniach gotowych produktów znajduje się logo (znak towarowy) Spółki, która jest podmiotem zawierającym umowy sprzedaży tych produktów z podmiotami trzecimi”.

Pełnomocnik Strony, w odpowiedzi na wezwanie z 1 marca 2023 r. znak: OS-WP-II.310.X, uzupełnił wniosek, przedstawiając zaktualizowaną listę pytań w następującym brzmieniu:

1. Czy za przywożone na terytorium kraju Słoiki w Materiałach zabezpieczających Spółka powinna ponosić opłatę produktową, obliczoną na podstawie masy i rodzaju Materiałów

zabezpieczających, stosownie do art. 34 ust. 2, 3 i 4 UG000, w przypadku niewykonania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 UG000?

2. Czy za przywożone na terytorium kraju Dodatki w Materiałach zabezpieczających Spółka powinna ponosić opłatę produktową, obliczoną na podstawie masy i rodzaju Materiałów zabezpieczających (jako opakowań transportowych) oraz opakowań jednostkowych i zbiorczych Dodatków, stosownie do art. 34 ust. 2, 3 i 4 UG000, w przypadku niewykonania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 UG000?

W powyższym uzupełnieniu wskazano także, że „Materiały zabezpieczające, w których przywożone są Ryby, Dodatki i Słoiki, co do zasady są wywożone z terenu kraju w tym samym roku kalendarzowym, w którym nastąpił ich przywóz. W przypadku dostaw Ryb, Dodatków i Słoików następujących pod koniec danego roku (np. w grudniu) wywóz Materiałów zabezpieczających te towary następuje czasem w kolejnym roku kalendarzowym (np. w styczniu)”

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

„Kwalifikacja prawna Słoików w Materiałach zabezpieczających

5. Obowiązek ponoszenia opłaty produktowej obciąża wprowadzających produkty w opakowaniach, który nie wykona obowiązku zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z tego samego rodzaju opakowań jak opakowania, w których wprowadził produkty do obrotu (art. 17 ust. 1 i art. 34 ust. 2 UG000). Żaden z tych obowiązków nie znajdzie zastosowania w odniesieniu do Spółki w związku z przywozem Słoików, w stanie faktycznym opisany w lit. A Wniosku.
6. Obowiązki te odnoszą się do wprowadzania produktów w opakowaniach. Przywożone Słoiki nie powinny być kwalifikowane jako produkty w opakowaniach (w Materiałach zabezpieczających ocenianych jako opakowania transportowe – art. 4 pkt 3 UG000), gdyż nie zawierają produktów – są pustymi opakowaniami zabezpieczonymi na czas transportu paletami i innymi materiałami. W związku z tym odpowiadają w pełni definicji zawartej w art. 3 UG000, wedle której opakowaniem w rozumieniu ustawy jest wyrób, w tym wyrób bezzwrotny, wykonany z jakiegokolwiek materiału, przeznaczony do przechowywania, ochrony, przewozu, dostarczania lub prezentacji produktów, od surowców do towarów przetworzonych. Przepisy UG000 wyraźnie wyodrębniają dwie kategorie normatywne: produkty (w tym produkty w opakowaniach – jednostkowych, zbiorczych, transportowych) i same opakowania – kategorie te są rozdzielne i rozłączne. Dana rzecz nie może być jednocześnie opakowaniem i produktem w opakowaniu. Opakowanie może być albo puste (aby być wykorzystane do opakowania produktu) albo wypełnione produktem, i wówczas jest to produkt w opakowaniu. Puste Słoiki przywożone przez Spółkę nie zawierają produktu. Z uwagi na powyższe, same nie mogą być produktem – stanowią zatem opakowanie.
7. W konsekwencji powyższego, Materiały zabezpieczające Słoiki nie powinny być oceniane jako opakowania transportowe, które art. 4 pkt 3 UG000 definiuje jako opakowania służące do transportu produktów w opakowaniach jednostkowych lub zbiorczych w celu zapobiegania uszkodzeniom produktów, z wyłączeniem kontenerów do transportu drogowego, kolejowego, wodnego lub lotniczego. Materiały te nie mają charakteru opakowań w rozumieniu UG000, ponieważ służą do transportu pustych opakowań, a nie produktów w opakowaniu.
8. Uznanie Materiałów zabezpieczających za opakowania skutkowałoby stwierdzeniem, że przywożone opakowania nie będą opakowaniami, lecz będą produktami w opakowaniach, co byłoby niezgodne z przeznaczeniem i funkcją sprowadzanych opakowań, które będą służyły do pakowania produktów Spółki (zob. stan faktyczny). W konsekwencji przywóz Słoików w Materiałach zabezpieczających nie jest działalnością, która może być podstawą obowiązku poniesienia opłaty produktowej, zgodnie z przepisami UG000.

Przywóz Słoików i Dodatków jako wprowadzanie do obrotu.

9. Według stanowiska wnioskodawcy Spółka nie wprowadza produktów w opakowaniach do obrotu, ponieważ nie udostępnia Słoików i Dodatków na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji.
10. Wprowadzenie do obrotu definiuje art. 8 pkt 24 UG000, jako odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie opakowań lub produktów w opakowaniach po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji, a także m.in. ww. działania zdefiniowane w ww. pkt. 5-6 i 19-20 (import lub wewnątrzwspólnotowe nabycie („WWN”) opakowań lub produktów w opakowaniach), dokonywane na potrzeby wykonywanej działalności.

11. Wzajemne odesłania w definicjach zawartych w art. 8 UGOOO – w ww. pkt. 5-6 i 19-20 do pkt. 24, a w pkt. 24 do pkt. 5-6 i 19-20, należy uznać za niepoprawne legislacyjnie. Niemniej wydaje się, że intencją ustawodawcy było nadanie pojęciu „wprowadzenia do obrotu” – wymienionego w definicjach importu oraz wewnątrzspółnotowego nabycia – odmiennego znaczenia. Gdyby bowiem definicja wprowadzenia do obrotu miała ujmować każdy przywóz opakowań lub produktów w opakowaniach, to definicje importu i WVN nie powinny ograniczać tego przewozu do nakierowanego wyłącznie na cel „wprowadzenia obrotu”.
12. Dlatego przywożenie przez Spółkę z państw UE oraz spoza UE na terytorium kraju Słoików i Dodatków nie stanowi importu ani WVN opakowań lub produktów w opakowaniach, ponieważ nie ma na celu wprowadzenia do obrotu tych towarów. Spółka nie obraca ww. Słoikami i Dodatkami, w szczególności nie udostępnia ich w celu używania lub dystrybucji (szerszej w pkt 10-15 Wniosku). W konsekwencji, w braku wprowadzenia do obrotu Słoików i Dodatków, Spółka nie może z tego tytułu ponosić opłaty produktowej. Z tych samych przyczyn Spółki nie obciąża obowiązek określony w art. 17 ust. 1 UOOŚ”.

W niniejszej sprawie należy stwierdzić co następuje:

1. Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego przedstawiam stanowisko w kwestii stosowania przepisów ustawy z 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 160), zwanej dalej „ustawą o opakowaniach”.
Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o opakowaniach, wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany zapewniać recykling odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z tego samego rodzaju opakowań jak opakowania, w których wprowadził produkty.
Wprowadzający produkty w opakowaniach definiowany jest w art. 8 pkt 23 ustawy o opakowaniach jako przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach. Z kolei zgodnie z definicją zawartą w art. 8 pkt 24 ustawy o opakowaniach wprowadzenie do obrotu to odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie produktów w opakowaniach po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji; za wprowadzenie do obrotu uważa się także wewnątrzspółnotowe nabycie produktów w opakowaniach, dokonywane na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej.
W przypadku kiedy Spółka zagraniczna przywozi do kraju, do zakładu produkcyjnego świadczącego na zlecenie Wnioskodawcy usługi polegające na przygotowywaniu gotowych produktów rybnych w opakowaniach, puste słoiki w materiałach zabezpieczających należałoby ją uznać za dokonującą wewnątrzspółnotowego nabycia produktów w opakowaniach, które w przepisach ustawy o opakowaniach definiowane jest jako przywóz produktów w opakowaniach na terytorium kraju z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu. Nie ma przy tym znaczenia czy słoiki które są przywożone z zagranicy nie zawierają produktu, bowiem puste słoiki w opakowaniach jak najbardziej stanowią produkt w opakowaniu. Tak więc już sam przywóz przez Stronę do kraju produktów w opakowaniach podlega przepisom ustawy o opakowaniach, których wypełnienie w tym przypadku leży po stronie Wnioskodawcy.
W związku z powyższym należy przyjąć, że w opisanym w pytaniu przypadku wnioskodawca jest odpowiedzialny za wprowadzanie do obrotu produktów w opakowaniach (tj. słoików w materiałach zabezpieczających) i jako wprowadzający produkty w opakowaniach jest zobowiązany do rozliczenia obowiązku zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o opakowaniach. Należy przy tym zaznaczyć, jeżeli słoiki w opakowaniach zostaną przywiezione do kraju, ale następnie w tym samym roku kalendarzowym te opakowania słoików zostaną z Polski wywiezione (bez produktów lub wraz z produktami), to masa tych opakowań nie będzie stanowiła podstawy do wyliczenia wymaganych ustawą o opakowaniach poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych (art. 6 ust 1 ustawy o opakowaniach).
2. Odnosząc się do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego przedstawiam stanowisko w kwestii stosowania przepisów ustawy z 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 160), zwanej dalej „ustawą o opakowaniach”.
Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o opakowaniach, wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany zapewniać recykling odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z tego samego rodzaju opakowań jak opakowania, w

których wprowadził produkty.

Wprowadzający produkty w opakowaniach definiowany jest w art. 8 pkt 23 ustawy o opakowaniach jako przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach. Z kolei zgodnie z definicją zawartą w art. 8 pkt 24 ustawy o opakowaniach wprowadzenie do obrotu to odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie produktów w opakowaniach po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji; za wprowadzenie do obrotu uważa się także wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów w opakowaniach, dokonywane na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej.

W przypadku kiedy Spółka zagraniczna przywozi do kraju, do zakładu produkcyjnego świadczącego na zlecenie Wnioskodawcy usługi polegające na przygotowywaniu gotowych produktów rybnych w opakowaniach, dodatki w materiałach zabezpieczających należałoby ją uznać za dokonującą wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów w opakowaniach, które w przepisach ustawy o opakowaniach definiowane jest jako przywóz produktów w opakowaniach na terytorium kraju z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu. Tak więc już sam przywóz przez Stronę do kraju produktów w opakowaniach podlega przepisom ustawy o opakowaniach, których wypełnienie w tym przypadku leży po stronie Wnioskodawcy.

W związku z powyższym należy przyjąć, że w opisanym w pytaniu przypadku wnioskodawca jest odpowiedzialny za wprowadzanie do obrotu produktów w opakowaniach (tj. dodatków w materiałach zabezpieczających) i jako wprowadzający produkty w opakowaniach jest zobowiązany do rozliczenia obowiązku zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o opakowaniach. Należy przy tym zaznaczyć, jeżeli dodatki w opakowaniach zostaną przywiezione do kraju, ale następnie w tym samym roku kalendarzowym te opakowania tych dodatków zostaną z Polski wywiezione (bez produktów lub wraz z produktami), to masa tych opakowań nie będzie stanowiła podstawy do wyliczenia wymaganych ustawą o opakowaniach poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych (art. 6 ust 1 ustawy o opakowaniach).

Z uwagi na powyższe zdecydowano jak w sentencji.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę i przytoczonego w treści decyzji stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Ponadto należy podkreślić, że decyzja interpretacyjna dotyczy wyłącznie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej.

POUCZENIE

Od decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, ul. Bitwy Warszawskiej 1920 r. 3, 02-362 Warszawa, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.